

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 844/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie wydany w dniu 7 września 2022 roku w sprawie o sygn. akt II K 1045/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. Ż.	Oskarżony otrzymał z Sądu Rejonowego w Bełchatowie odpis nieprawomocnego wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt II K 1045/21	odpis wyroku wydanego w sprawie II K 1045/21 przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie	k-336
2.1.1.2.	M. Ż.	A. K. (1) widnieje w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej jako osoba prowadząca działalność gospodarczą	wyciąg z (...) dotyczący A K.	k-337-340

2.1.1.3.	M. Ż.	J. K. (1) widnieje Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej jako osoba prowadząca działalność gospodarczą do dnia 19.04.2021 r.	wyciąg z (...) dotyczący J. K..	k-341
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.1.1.1	odpis wyroku wydanego w sprawie II K 1045/21 przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie.	Załączony odpis wyroku nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, gdyż wbrew twierdzeniom oskarżonego zawiera on poświadczenie zgodności z oryginałem, a na oryginale wyroku widnieje jeden podpis sędziego referenta.	
2.1.2.1	wyciąg z (...) dotyczący A K.	Nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.	
2.1.1.2	wyciąg z (...) dotyczący J. K..	Nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy (I) zawarty w apelacji wniesionej przez oskarżonego dotyczył zaistnienia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

ujemnej przesłanki procesowej z art. 439 § 1 pkt 1 kpk oraz 6 kpk poprzez:

1. naruszenie art. 40 §1 pkt 7 kpk poprzez rozpoznawanie sprawy przez sędziego, który wyłączony był z mocy ustawy, gdyż wydał orzeczenie, które zostało uchylone i zwrócone do ponownego rozpoznania jednocześnie w wyniku wyłączenia sędziego na tej okoliczności sędzia podjął procedurę rozpoznania wniosku sam stając się sędzią we własnej sprawie rażąco naruszając art. 42 § 4 kpk i nie wyłączył się na drugi wniosek strony mającej już wątpliwość co do bezstronności sędziego i nie przekazał go również do rozpoznania co godzi w całą procedurę wyłączenia sędziego art. 41 w zw. z art. 42 § 3, 4 kpk.

2. otrzymanie odpisu wyroku z dnia 07.09.2022 r. gdzie sekretarz sądowy świadczy za zgodność z oryginałem wyrok

	<p>jednakże nie ma poświadczenia, że na oryginale wyroku znajdują się właściwe podpisy, a to stanowi, że wyrok oryginalny ich nie posiadał w momencie dokonywania odpisu wyroku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut pierwszy (I) podniesiony w apelacji pisemnej przez oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Sędzia referent A. F. (1) orzekająca w przedmiotowej sprawie, w postępowaniu przygotowawczym orzekła w przedmiocie dowodów rzeczowych tj. 3 sztuk podrobionych banknotów o nominałach 100 złotych każdy zatrzymanych w przedmiotowej sprawie. Na skutek wyłączenia materiałów z przedmiotowej sprawy do odrębnego postępowania dalsze czynności dotyczące podrobienia tych</p>				

banknotów były podejmowane w sprawie o czyn z art. 310§1 kk prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową w Piotrkowie Trybunalskim pod sygn. 3028-4.Ds 2.2022. W dniu 25 marca 2022 roku sąd wydał postanowienie o stwierdzeniu swej niewłaściwości rzeczowej do orzekania w przedmiocie dowodów rzeczowych i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim (II Kp 63/22). Na skutek wniesionego od wydanego orzeczenia zażalenia przez prokuratora Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim postanowieniem wydanym w dniu 25 maja 2022 roku w sprawie o sygn. akt IV Ko 48/22 uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bełchatowie. W dniu 14 listopada 2022 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie (s ref. A. F.) rozpoznał

zażalenie M. Ż.
na postanowienie
prokuratora
Prokuratury
Rejonowej w
Bełchatowie z dnia
17 grudnia 2021
roku wydane w
sprawie o sygn. akt
PR Ds. 2.2022 o
przekazaniu
dowodów
rzeczowych z dnia
7 grudnia 2021
roku i utrzymał
w mocy zaskarżone
postanowienie. Nie
ma racji skarżący, że
orzekanie przez tego
samego sędziego
referenta w
postępowaniu
przygotowawczym w
przedmiocie
dowodów
rzeczowych
zabezpieczonych w
sprawie powoduje
wyłączenie z mocy
prawa (art. 40 §
1 pkt 7 kpk) tego
sędziego referenta
od rozpoznania
sprawy po
wniesieniu aktu
oskarżenia do sądu.
Gdyby tak było,
to sędzia stosujący
w postępowaniu
przygotowawczym
wobec oskarżonego
(wówczas
podejznanego)
środek
zapobiegawczy w
postaci
tymczasowego
aresztowania, (po
uchyleniu lub
utrzymaniu w mocy

przez sąd II instancji
wydanego przez nich
postanowienia), po
wniesieniu aktu
oskarżenia do sądu
powinien być z mocy
prawa wyłączony
od orzekania w
takiej sprawie. Sąd
Najwyższy w
postanowieniu
wydanym w dniu
stwierdził „ nie
można przyjąć, że
powinno nastąpić
wyłączenie sędziego
z mocy prawa
od udziału w
sprawie na tej tylko
podstawie, iż brał
udział w wydaniu
postanowienia o
zastosowaniu
tymczasowego
aresztowania w
postępowaniu
przygotowawczym.
Niewyłączenie więc
sędziego z tego
powodu nie stanowi
uchybień
bezwzględnego
określonego w art.
439 § 1 pkt 1
KPK. Nie można też
podzielić poglądu,
że udział w
sprawie sędziego,
który wcześniej
brał udział w
wydaniu takiego
postanowienia
stwarza uzasadnioną
wątpliwość co do
jego bezstronności,
a więc sędzia
powinien zostać
wyłączony na
podstawie art. 41 § 1
KPK"(postanowienie

Sądu Najwyższego
Izba Karna z dnia
27 maja 2021 r.,
I KO1/21). Nie
jest także trafny
zarzut skarżącego, że
sędzia referent sama
rozpoznała wniosek
o wyłączenie jej
od rozpoznania
przedmiotowej
sprawy i dalej
orzekała w tej
sprawie. Analiza
treści protokołu
rozprawy z dnia
29 sierpnia 2022
roku wskazuje, że
oskarżony przed
otwarceniem
przewodu sądowego
złożył na piśmie
wniosek o
wyłączenie sędziego
referenta od
rozpoznania
przedmiotowej
sprawy. Dodatkowo
sprecyzował, że
wnosi o
zastosowanie art. 40
kpk w zw. z art. 42
kpk (k-270). Faktem
jest, że następnie w
protokole rozprawy
znalazł się zapis „Na
podstawie art. 40
§ 1 pkt 7 kpk
Sąd postanowił nie
uwzględnić wniosku
o wyłączenie
sędziego z uwagi
na fakt, iż w
niniejszej sprawie
rozpoznawanej pod
sygnaturą II K
1045/21 nie zostało
jeszcze wydane
orzeczenie w
rozumieniu tego

przepisu, które zostałyby uchylone do ponownego rozpoznania, natomiast w sprawie II Kp 63/22 zostało wydane przez Przewodniczącego tylko i wyłącznie orzeczenie o niewłaściwości Sądu, które zostało przekazane do ponownego rozpoznania". Rację ma skarżący, że po wniesieniu wniosku o wyłączenie sędziego referenta od rozpoznania przedmiotowej sprawy, sąd w innym składzie powinien taki wniosek rozpoznać.

Zacytowany wcześniej zapis w protokole należy traktować jako stanowisko sędziego referenta, że brak jest przesłanek z art. 40 § pkt 7 kpk, by stwierdzić, że jest wyłączona z mocy prawa od orzekania w przedmiotowej sprawie. Tego rodzaju stanowisko nie ma wpływu na treść wydanego wyroku w przedmiotowej sprawie. Istotne jest, że sędzia referent nie prowadziła następnie postępowania w przedmiotowej

sprawie, gdyż po złożeniu przez oskarżonego ustnie do protokołu kolejnych wniosków o wyłączenie sędziego referenta od rozpoznania przedmiotowej sprawy zarządziła przerwę i przekazała te wnioski do rozpoznania sędziemu dyżurującemu (jako podlegające rozpoznaniu bezzwłocznie). Sędzia referent złożyła także pisemne oświadczenie do akt sprawy (k-262) odnośnie braku okoliczności uzasadniających wyłączenie jej od rozpoznania sprawy. W dniu 29 sierpnia 2022 roku Sąd Rejonowy w Belchatowie (w innym składzie) rozpoznał wniosek oskarżonego o wyłączenie sędziego referenta od rozpoznania przedmiotowej sprawy i wydał postanowienie , w którym nie uwzględnił tego wniosku. Z treści protokołu rozprawy wynika, że oskarżony otrzymał odpis wydanego postanowienia. Kolejny wniosek

oskarżonego złożony ustnie do protokołu rozprawy o wyłączenie sędziego referenta od rozpoznania sprawy sąd na podstawie art. 41a kpk pozostawił bez rozpoznania uzasadniając swoje stanowisko (k-271). Następnie doszło do otwarcia przewodu sądowego i sąd prowadził postępowanie w przedmiotowej sprawie. Zdaniem sądu okręgowego nie zaistniały żadne okoliczności uzasadniające złożenie wniosku przez sędziego referenta o wyłączenie od rozpoznania przedmiotowej sprawy (art. 41 § 1 kpk), stąd zarzut pierwszy zawarty w apelacji oskarżonego nie jest zasadny. Zarzut podniesiony w punkcie I.2 apelacji, z którego wynika, że oskarżony otrzymał odpis zaskarżonego wyroku z sądu bez potwierdzenia, że znajdują się na nim właściwe podpisy i w związku z tym wywodzi, że na wyroku oryginalnym nie było żadnych podpisów w chwili jego wydania jest zupełnie chybiony.

Przed wszystkim na oryginalnym wyroku wydanym w przedmiotowej sprawie znajduje się jeden podpis sędziego referenta, gdyż sąd orzekał w składzie jednoosobowym.

Ponadto zakładając teoretycznie, że gdyby oskarżony przez pomyłkę otrzymał odpis wyroku z innej sprawy, to także wówczas nieuprawnione byłoby twierdzenie, że taki wyrok jako oryginalny znajdował się w aktach przedmiotowej sprawy w chwili jego wydawania (sporządzania odpisów).

Sąd okręgowy ponadto nie uwzględnił kolejnego wniosku oskarżonego z dnia 27 marca 2023 roku (data wpływu) o odroczenie rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na dzień 28 marca 2023 roku (k-400v) uznając, iż zachodziły przesłanki z art. 117§3a kpk do prowadzenia postępowania przed sądem II instancji w przedmiotowej

<p>sprawie bez naruszenia prawa do obrony oskarżonego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Oskarżony nie zawarł wprost wniosku związanego ze stwierdzeniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej, ale przy tego rodzaju uchybieniu sąd II instancji powinien (przy wyroku skazującym) uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie I skargi apelacyjnej wniesionej przez oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>			

<p>3.2.</p>	<p>Zarzut drugi (II) zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego dotyczył obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu;</p> <p>Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu art. 310 § 2 kk w postaci wprowadzenia w obieg podrobionego banknotu 100 zł przy czym w całym postępowaniu zarówno przygotowawczym czy sądowym dowód ten nie został okazany i ujawniony. Oskarżony tym samym został pozbawiony prawa do obrony albowiem nie widział banknotu ,który został mu przypisany ani adwokat, nadto nie mógł wypowiedzieć się co do ekspertyzy NBP, gdyż fizycznie banknotu tego nie widział i nie wiem co zawiera, a nadto odmówiono dokonania odcisków daktyloskopijnych z banknotu ,którego w zasadzie ani</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
-------------	--	---	--	--

	<p>obrona oskarżonego ani oskarżony nie widział nie zapoznał się z dowodem gdyż w aktach go nie ma, prokurator nie wniósł o jego przeprowadzenie, a i sam sąd go nie ujawnił na rozprawie nawet z urzędu przeprowadzając dowód, a przecież dowód ten stanowi podstawę skazania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut zawarty w punkcie drugim (II) apelacji wniesionej przez oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. W aktach sprawy znajduje się ekspertyza dotycząca przedmiotowego banknotu, który został zatrzymany od oskarżonego. Postępowanie w przedmiotowej sprawie dotyczy wprowadzenia do obrotu jednego podrobionego banknotu o nominale 100 złotych i numerze (...). Ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy</p>			

wskazuje, że jest to ten banknot, który A. K. (1) otrzymał jako zapłatę za zakupiony towar od oskarżonego.

Brak bezpośredniego zapoznania się oskarżonego z zatrzymanym banknotem o nominale 100 złotych nie ma znaczenia dla udowodnienia okoliczności związanej z takim wnioskiem (że był to banknot A.), gdyż oskarżony nie kwestionuje, że zatrzymany banknot w sprawie był podrobiony. Mógł natomiast oskarżony zapoznać się z treścią wykonanej ekspertyzy przez Eksperta S. Głównego NBP (k-97), gdyż dokument ten jest dołączony do akt sprawy. Jeżeli chodzi o brak ekspertyzy daktyloskopijnej zabezpieczonego banknotu, to w realiach przedmiotowej sprawy wskazać należy, że po tak długim czasie i kontakcie wielu osób z zabezpieczonym banknotem nieprzeprowadzenie

<p>tego rodzaju dowodu nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek nie został w sposób jednoznaczny sformułowany przez oskarżonego, ale z treści wniesionej apelacji wynika, że M. Ż. twierdzi, że nie dokonał przypisanego mu czynu, stąd uznać należy, że oskarżony wnosi o uniewinnienie go od przypisanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie II apelacji wniesionej przez oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Także sąd II instancji nie znalazł podstaw do uchylecia z urzędu zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi</p>			

Rejonowemu Belchatowie.	w			
3.3.	<p>Zarzut trzeci (III) zawarty w apelacji oskarżonego dotyczył obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj.:</p> <p>1. instytucja wyłączenia sędziego jest podstawą gwarancji sprawiedliwego wyroku. Rażące naruszenie przepisów postępowania karnego mającego wpływ na treść wyroku art. 40 w zw. z art. 42 k.p.k. oraz 41 kpk zw. z art. 42 § 3 zd. 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie pierwszego wniosku przez sędziego, którego wniosek dotyczył pomimo zwrócenia uwagi prokuratora na procesie wskazującego, iż wniosek o wyłączenie sędziego powinien rozpoznać inny skład sądu oraz kompletne pominięcie drugiego wniosku o wyłączenie sędziego złożony przez oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

mającego już
wątpliwość co do
bezstronności
sędziego polegający
na naruszeniu art.
40 kpk w zw. z
art. 42 kpk poprzez
stanie się sędzią we
własnej sprawie o
wyłączenie sędziego.
Naruszenie
procedury w
zakresie wyłączenia
sędziego
doprowadziło do
wydania wyroku
przez sędziego ,który
formalnie nie mógł
orzekać co do
istoty sprawy do
czasu rozpoznania
wniosków przez inny
skład sądu.

2. obrazę art. 7 kpk
w zw. z art. 167 k.p.k.
w zw. z art. 170 §
3 k.p.k. a contrario
oraz art. 410 k.p.k.
poprzez nie wydanie
postanowienia w
przedmiocie 13
wniosków
dowodowych
oskarżonego
zawartych w
odpowiedzi na akt
oskarżenia z dnia
10.08.2022r. w
szczególności o
dopuszczenie całości
akt o sygn. 4210-O-
Ds. 966.2021
znajdujących się
w Prokuraturze
Rejonowej w
Bełchatowie na
okoliczność
umorzenia
postępowania przez

prokuraturę
przeciwko
oskarżonemu o ten
sam czyn ,w
tym samym miejscu
co do dwóch
banknotów o
nominalie 100 zł
znajdujących się u
W. P. z powodu nie
wykrycia sprawcy
czym doszło do
nienależytego
wykonania
podstawowych
obowiązków
procesowych
sądu ,którymi są
między innymi
przeprowadzenie
dowodów
zawnioskowanych
przez strony
albowiem każdy
wniosek dowodowy
wymaga
rozpoznania, a w
konsekwencji każde
nie rozpoznanie
wniosku
dowodowego jest
uchybieciem
procesowym.
Przepisy k.p.k.
wprowadzają
określone rygory
procedowania w
związku ze złożonym
wnioskiem
dowodowym, przy
czym oddalenie
wniosku
dowodowego
następuje w formie
postanowienia (art.
170 § 3 k.p.k.),
a co istotne
oddalenie wniosku
dowodowego może
nastąpić jedynie

w oparciu o jedną z podstaw ustawowych określonych w art. 170 § 1 pkt 1-6 k.p.k.

3. obrazę art. 352 kpk w zw. z art. 368 § 1 kpk art. 410 k.p.k. poprzez przesłuchanie świadków W. P. oraz M. P. bez formalnego ich dopuszczenia postanowieniem albowiem zarówno oskarżony jak i adwokat sprzeciwiliśmy się powołaniu świadków przez prokuraturę w odpowiedzi na akt oskarżenia. Zatem sąd ponownie nie wydał postanowienia o dopuszczeniu dowodu w postaci świadków.

4. obrazę art. 358 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez nie zezwolenie na nagrywanie przebiegu rozprawy w wyniku czego doszło do zapisu słów, które nie były wypowiedzane bądź też nie notowanie wypowiedzi ,które stanowią istotne ustalenia faktyczne bądź też zniewagi ,którą oskarżony usłyszał podczas

przesłuchania W.
P. co stanowi o
nagannym
nastawieniu świadka
do oskarżonego.

5. obrazę art. 6 kpk w
zw. z art. 170 § 1 pkt
1-6 kpk poprzez nie
wskazanie podstawy
prawnej oddalenia
wniosku
dowodowego o
przeprowadzenie
badań
daktyloskopijnych
przez biegłego z
przedmiotowego
banknotu ,a nadto
motywacja
oddalenia wniosku
jest nielogiczna
skoro karta 23
akt prokuratorskich
stwierdza, że Policja
zasadnie
zabezpieczyła
banknot do
ewentualnych
dalszych badań
identyfikacyjnych ,
natomiast z
kryminalistyki
wiadomo jest ,że
z papieru można
ujawnić odciski
nawet po 30
latach za pomocą
roztworu (...)
oddalenie wniosku
dowodowego jako
niecelowe jawi się
jako pogwałcenie
praw do obrony,
gdyż wniosek był
złożony na początku
czerwca 2021 r,
został zabezpieczony
przez Policję
banknot, a nauka

dowodzi możliwość uzyskania odcisków palców po dłuższym terminie.

6. na mocy art. 447 § 4 kpk oskarżony wniósł również o kontrolę pośrednią zażalenia z dnia 09-03-2022r. na odmowę zwrotu akt prokuratorowi w postaci wniesionych zarzutów, które nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia, a mianowicie:

a) naruszenie art. 321 § 2 k.p.k. w zw. z art. 86 § 2 kpk poprzez wskazanie przez Sąd, że zapoznanie się pełnomocnika strony postępowania z materiałami postępowania jest wystarczające i nie musi tego dokonywać sam podejrzany, co czyni uchybieniem linii orzecznictwa sądowego oraz stanowi o naruszeniu przepisu art. 438 pkt 2 k.p.k. w płaszczyźnie odwoławczej,

b) naruszenie art. 344a § 1 k.p.k. w zw. z naruszeniem art. 297 § 1 pkt 2, 4, 5 k.p.k. poprzez nie powołanie biegłego oraz dokonania

badania odcisków daktyloskopijnych co doprowadziło do:

- nie zweryfikowania linii obrony oskarżonego, a także,
- nie wyjaśnienia okoliczności sprawy w sposób wszechstronny co jest obowiązkiem prokuratury tak aby już przedstawić sądowi materiał postępowania w stanie umożliwiającym orzekanie o przedmiocie procesu,

c) brak rozpoznania przez Sąd orzekający wniosku o zwrócenia prokuratorowi akt w związku z zamknięciem śledztwa przez prokuratora w momencie nie rozpoznania jeszcze zażalenia przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie odnośnie dowodów rzeczowych Ds 1070/21.

7. obrazę art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego wbrew

zasadzie swobodnej oceny dowodów oraz zasadzie obiektywizmu, przy nie uwzględnieniu zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przy nie uwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania w tym zwłaszcza:

a. poprzez przyjęcie, że zeznania były wiarygodne K. oraz P., a w rzeczywistości wykluczały się wzajemnie nie potwierdzając okoliczności istotnych dla sprawy. Chociażby odległości między stanowiskami K. zeznał, że był pan z portfelami długość stanowiska 9,10 m i potem P., a P., że byli w odległości 2-3 m, w toku przesłuchania przed sądem K. w ogóle nie potwierdził kobiety pierwszej tylko mówił o kobiecie drugiej. Potwierdził, że mężczyzna w czapce kazał dać 200 zł, z kolei P. stwierdził, że mężczyzny nie było i to oskarżony trzymał 200 zł w ręce. P. z kolei przed

sądem zeznawał ,że od razu były dwie kobiety przysły i rozmawiały z K. ale nie z oskarżonym, a w zeznaniach na Policji zeznał, że kobieta pierwsza była już z mężczyzną i przysła potem druga . Potem znów zmienił po pytaniach sędzi druga doszła.

b. poprzez uznanie, że protokół zatrzymania rzeczy 100 zł od K. jest wiarygodny przy czym K. zeznał, że wszystko działo się między 10.00 a 11.00, oskarżony został zabrany przez policjantów, a skoro został zabrany przez policjantów to w protokole zatrzymania rzeczy sporządzonego o 9.50 do 10.00 powinien być podpisany nie tylko J. W. i K., ale również drugi policjant J. K. (2) i przecież sam oskarżony bo też miał być przy tej czynności. Podpisy te nie widnieją na protokole czyli tych osób przy tej czynności nie było, a to wskazuję ,że pieniądz nie został zatrzymany w tym samym czasie co oskarżony jest to istotna

okoliczność ,która
kompletnie przez
sąd nie została
dostrzeżona.

c. sam sąd
nie zapoznawał
się z dowodem
rzeczym
banknotem, który
został zabezpieczony
uznając, że
ekspertyza jest
prawidłowa NBP.
Oskarżony sam
nie wie jak
wygląda banknot
obrońca też bo
od samego początku
jest ukrywany ale
z kolei idealnie
K. wie jakie
cechy miał banknot,
który potwierdziła
ekspertyza NBP, a to
znaczy, że świadek
nie tylko miał
do czynienia z
tym banknotem ale
również dokładnie
określił cechy jakie
posiadał według
NBP
charakterystyczny
papier, brak znaku
wodnego, brak
chologramu,

d. poprzez
kompletne
pominięcie przez
Sąd okoliczności
które zeznał K.
czyli , że byli
inni ludzie klienci i
obserwatorzy, którzy
widzieli zajście i
mówili ,żeby puścić
tego pana on nic

takiego złego nie zrobił,

e. poprzez uznanie, że zeznania M. P. są wiarygodne, a przecież nie była na miejscu zdarzenia nadto zeznała z K. rozmawiała o sprawie dnia następnego, a jej mąż w zeznaniach na procesie zeznał na pytanie oskarżonego czy świadek przekazał żonie własną relację ze zdarzenia wraz z A. jak wróciła ? Jak żona wróciła z przychodni to wszyscy opowiadali o tym zdarzeniu.

8. na podstawie § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r.), za pomocą narzędzia informatycznego działającego w oparciu o generator liczb losowych nie wyłoniono sędzi Pani A. F. (1) do orzekania w tej sprawie. Brak raportu dołączonego do akt sprawy z losowania. Ponieważ

w rozumieniu art. 45 Konstytucji RP „każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”.

Apelant podniósł, że w konsekwencji, przepisy regulujące tak organizację sądów jak i postępowanie sądowe mają umożliwić ochronę i realizację praw podmiotowych, w sposób odpowiadający kryteriom wynikającym z w/w normy konstytucyjnej.

Pamiętać przy tym należy, że żadna z wynikających z przepisu zasad nie ma charakteru bezwzględnego.

Niezbędne jest zatem takie wyważenie reguł postępowania i organizacji sądów, które realizując w sposób efektywny prawo do sądu zapewni w jak największym stopniu realizację podstawowego celu postępowania sądowego, który jest osiągany po

	<p>przeprowadzeniu i sprawnego i prowadzonego bez zwłoki postępowania. Powołany przepis, kształtujący prawo do sądu, określa także kryteria, którym powinien odpowiadać organ powołany do rozpoznania sprawy. Winien to być sąd właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły. W konsekwencji cechą ustrojową wymiaru sprawiedliwości jest prawo do sądu właściwego tj. takiego, który jest nie tylko – w myśl przepisów ustaw - właściwy do rozpatrzenia sprawy ze względu na uregulowania dotyczącego jego właściwości rzeczowej, miejscowej i funkcjonalnej, ale także orzeka we właściwym składzie i w zgodzie ze swoją kompetencją.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut trzeci (III) zawarty w apelacji wniesionej przez</p>				

oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Na wstępnie podnieść należy, że odnośnie zarzutu dotyczącego rozpoznania sprawy przez sędziego, który był zdaniem apelanta wyłączony z mocy prawa od orzekania w przedmiotowej sprawie, to aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należałoby wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich

okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991 r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Sąd rejonowy zgromadził w sprawie cały materiał dowodowy i dokonał jego oceny. Dokładna lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do nieodparcie do wniosku, że sąd meriti w sposób dokładny wskazał jakim dowodom dał wiarę, a jakim odmówił waloru wiarygodności i dlatego, kierując się przy tym zasadami omówionymi powyżej. Skutkować to musi przyjęciem, że taki tok rozumowania sądu

rejonowego zasługiwać będzie na pełną ochronę przewidziana przez treść art. 7 kpk. Wbrew twierdzeniom skarżącego, że podrobiony banknot o nominale 100 złotych miał od początku w posiadaniu A. K. (1) i to on pomógł oskarżonego o zapłacenie nim za zakupiony towar, zebrany w sprawie materiał dowodowy (jak prawidłowo ustalił sąd I instancji) wskazuje, że wersja ta jest jedynie linią obrony przyjętą przez oskarżonego. Podnieść należy, że jest nieprawdopodobne, aby w tym samym czasie na jednym targowisku, na różnych straganach znalazły się trzy podrobione w ten sam sposób banknoty o nominale 100 złotych każdy i tej samej serii. A. K. (2) handluje na targowisku miejskim w Z. i stąd ma do czynienia często z banknotami o różnych nominałach. Logiczne zatem jest, że sprawdza każdy

banknot pieniężny i szybko zauważył, że banknot o nominale 100 złotych, którym zapłacił mu oskarżony jest fałszywy. Dalsze zachowanie A. K. (2) było prawidłowe, gdyż wiedział, że to oskarżony dał mu ten banknot i zatrzymał M. Ż. do przyjazdu funkcjonariuszy Policji. Bezsporne jest w sprawie, że w międzyczasie pojawiła się kobieta, która sugerowała wypuszczenie oskarżonego, a następnie pojawiła się druga kobieta podająca się za funkcjonariuszkę Policji, która próbowała doprowadzić do uwolnienia oskarżonego. Także to zachowanie stanowi logiczną całość, gdyż osób wprowadzających do obrotu fałszywe banknoty o nominale 100 złotych na targowisku w tym czasie było więcej. Wniosek taki wynika z faktu, iż dwa podrobione banknoty o nominale 100 złotych znalazł także wśród swoich pieniędzy z utargu inny sprzedawca -

W. P., a jemu tych banknotów nie przekazał oskarżony. W tym miejscu podnieść należy, że W. P. i M. P. byli zawnioskowani przez prokuratora we wniesionym do sądu akcie oskarżenia jako świadkowie podlegający wezwaniu na rozprawę (k-118). Prawidłowo postąpił zatem sąd I instancji (stosując zasadę bezpośredniości), że przesłuchał ww. osoby w charakterze świadków na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2022 roku (w obecności oskarżonego). Nie stanowi obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku brak wydania postanowienia o dopuszczeniu dowodu z zeznań ww. świadków. Podobnie fakt, iż przewodnicząca nie zezwoliła oskarżonemu na utrwalanie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk (art. 358 kpk) nie stanowi obrazy przepisów postępowania

mającej wpływ na treść wydanego wyroku. W przedmiocie wniosku oskarżonego o sprostowanie protokołu rozprawy z dnia 29 sierpnia 2022 roku, sąd I instancji wydał postanowienie w dniu 9 grudnia 2022 roku (k-350). Fakt oddalenia wniosku dowodowego oskarżonego i jego obrońcy przez sąd I instancji o przeprowadzenie badań daktyloskopijnych zatrzymanego banknotu o nominale 100 złotych bez wskazania podstawy prawnej takiego rozstrzygnięcia (k-281), jest uchybieniem procesowym, które nie ma wpływu na treść wydanego wyroku. Sąd I instancji rozpoznał wniosek oskarżonego o zwrot sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia istotnych braków postępowania przygotowawczego i wydał w dniu 7 marca 2022 roku postanowienie, w którym nie uwzględnił tego wniosku. Po

wniesieniu aktu
oskarżenia do sądu
i przeprowadzeniu
postępowania
dowodowego w
sprawie przez sąd I
instancji, uchybienia
proceduralne
prokuratora w
postępowaniu
przygotowawczym
(związane z
nieprawidłowym
wyznaczeniem
terminu końcowego
zaznajomienia
podejrzanego z
materiałami
postępowania przed
zamknięciem
śledztwa) nie mają
wpływu na treść
wydanego wyroku.
Wbrew stanowisku
oskarżonego sąd I
instancji
dysponował w
aktach sprawy
odpisem
postanowienia
wydanego w dniu 28
grudnia 2021 roku
przez prokuratora
Prokuratury
Rejonowej w
Bełchatowie o
umorzeniu śledztwa
przeciwko M. Ż. o
czyn z art. 310 § 2 kk-
wobec stwierdzenia,
że podejrzany nie
popęlnił
zarzucanego mu
przestępstwa
opisanego w
zarzucie I oraz o
umorzeniu śledztwa
w sprawie o czyn
z art. 310 § 2 kk
- na podstawie art.

322 § 1 kpk wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa opisanego w zarzucie II. Wydane postanowienie zawierało szczegółowe uzasadnienie i dotyczyło prowadzonego postępowania w sprawie o sygn. akt 4210-o Ds.966.2021 przez Prokuraturę Rejonową w Belchatowie (k-177-180). Dysponując przedmiotowym postanowieniem z uzasadnieniem, sąd I instancji nie musiał dołączać akt przedmiotowej sprawy z prokuratury. Ocena zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego dokonana przez sąd I instancji pozostaje pod ochroną art. 7 kpk.

Nie jest także trafny zarzut apelacyjny oskarżonego dotyczący nieprawidłowości związanych z wylosowaniem sędziego referenta w przedmiotowej sprawie. Wbrew zarzutom oskarżonego raport z losowania przez system SLPS sędziego referenta

<p>znajduje się w aktach sprawy (k-126) i jest on wystarczający w świetle obowiązujących przepisów. Bardziej szczegółowe informacje dotyczące przebiegu losowania przez system SLPS może oskarżony znaleźć na stronie internetowej sądu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek nie został w sposób jednoznaczny sformułowany przez oskarżonego, ale z treści wniesionej apelacji wynika, że M. Ż. twierdzi, że nie dokonał przypisanego mu czynu, stąd uznać należy, że oskarżony wnosi o uniewinnienie go od przypisanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie III apelacji wniesionej przez oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany</p>			

<p>zaskarżonego wyroku. Także sąd II instancji nie znalazł podstaw do uchylenia z urzędu zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Belchatowie.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>Zarzut czwarty (IV) zawarty w apelacji oskarżonego dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mającego wpływ na jego treść wyrażający się w ustaleniach:</p> <p>1. poprzez przyjęcie, że zeznania były wiarygodne K. oraz P. a w rzeczywistości wykluczały się wzajemnie nie potwierdzając okoliczności istotnych dla sprawy. Chociażby odległości między stanowiskami K. zeznał, że był pan z portfelami długość stanowiska 9,10 m i potem P., a P., że byli w odległości 2-3 m, w toku przesłuchania przed sądem K. w ogóle nie potwierdził kobiety pierwszej</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

tylko mówił o kobiecie drugiej. Potwierdził, że mężczyzna w czapce kazał dać 200 zł, z kolei P. stwierdził, że mężczyzny nie było i to oskarżony trzymał 200 zł w ręce. P. z kolei przed sądem zeznawał, że od razu były dwie kobiety przyszły i rozmawiały z K. ale nie z oskarżonym, a w zeznaniach na Policji zeznał, że kobieta pierwsza była już z mężczyzną i przyszła potem druga. Potem znów zmienił po pytaniach sędzi, że druga doszła.

2. poprzez uznanie, że protokół zatrzymania rzeczy 100 zł od K. jest wiarygodny przy czym K. zeznał, że wszystko działo się między 10.00 a 11.00, oskarżony został zabrany przez policjantów, a skoro został zabrany przez policjantów to na protokole zatrzymania rzeczy sporządzonego o 9.50 do 10.00 powinien być podpisany nie tylko J. W. i K., ale również drugi policjant J. K. (2) i przecież sam oskarżony bo też miał być przy tej

czynności. Podpisy te nie widnieją na protokole czyli tych osób przy tej czynności nie było, a to wskazuje ,że pieniądz nie został zatrzymany w tym samym czasie co oskarżony jest to istotna okoliczność, która kompletnie przez sąd nie została dostrzeżona.

3. sam sąd nie zapoznawał się z dowodem rzeczowym banknotem, który został zabezpieczony uznając, że ekspertyza jest prawidłowa NBP. Oskarżony sam nie wie jak wygląda banknot obrońca też bo od samego początku jest ukrywany ale z kolei idealnie K. wie jakie cechy miał banknot, który potwierdziła ekspertyza NBP a to znaczy, że świadek nie tylko miał do czynienia z tym banknotem ale również dokładnie określił cechy jakie posiadał według NBP charakterystyczny papier, brak znaku wodnego, brak hologramu.

4. poprzez kompletne

pominięcie przez Sąd okoliczności które zeznał K. czyli, że byli inni ludzie klienci i obserwatorzy, którzy widzieli zajście i mówili, żeby puścić tego pana on nic takiego złego nie zrobił.

5. poprzez uznanie, że zeznania M. P. są wiarygodne, a przecież nie była na miejscu zdarzenia nadto zeznała, że z K. rozmawiała o sprawie dnia następnego, a jej mąż w zeznaniach na procesie zeznał na pytanie oskarżonego czy świadek przekazał żonie własną relację ze zdarzenia wraz z A. jak wróciła ? Jak żona wróciła z przychodni to wszyscy opowiadali o tym zdarzeniu. Zatem A. i mąż również przekazywał M. P. tego dnia własne relacje czyli skłamała.

6. że oskarżony potwierdził okoliczność, że chciał przekazać sprzedawcy 200 zł za odstąpienie od zatrzymania i wezwania policji podczas gdy oskarżony nigdy nie stwierdził

	<p>podobnych ustaleń sądu wyraźnie wskazał ,że propozycję tę złożył starszy mężczyzna w czapce z brodą, którego również potwierdził K. w zeznaniach, a na to się nie zgodził oskarżony ponieważ już był stratny dobre 100 zł i chciano uzyskać jeszcze 200 zł.</p> <p>7. poprzez uznanie, że żadnych korzyści K. nie miał z tego zdarzenia, a w zasadzie wziął mi dobre 100 zł, które mu dałem z banku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut czwarty (IV) zwarty w apelacji oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie. Wbrew stanowisku oskarżonego zeznania świadków A. K. (1) i W. P. nie są sprzeczne i wiarygodnie oddają przebieg zdarzenia z udziałem oskarżonego na targowisku miejskim w Z.. Przede wszystkim podnieść należy, że sytuacja była bardzo</p>				

dynamiczna, stąd obaj świadkowie skupili się na istotnych szczegółach zaistniałego zdarzenia. Nie ma przy tym znaczenia, że A. K. (3) podał, iż do zdarzenia tego doszło między godziną 10 a 11 dnia 26 maja 2021 roku, gdyż nie patrzył na zegarek po zatrzymaniu M. Ż., tylko zajął się pilnowaniem oskarżonego, do czasu przyjazdu Policji, aby nie oddalił się z miejsca zdarzenia. Z analizy dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że do zdarzenia doszło przed godziną 10, bo o godzinie 10.05 już był oskarżony zatrzymany (k-11), a o godzinie 09.:50 był zatrzymany banknot o nominale 100 złotych, którym zapłacił za zakupiony towar oskarżony A. K. (1) (k- 6-8). Także z zeznań świadka W. P. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika, że do zdarzenia doszło około godziny 09:30 (k-13v). W zasadniczej części zeznania świadków

A. K. (1) i W. P. są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Przede wszystkim A. K. (1) zaznaczył, że banknoty z utargu trzyma w specjalnej saszetce przypiętej do paska, co jest częste u sprzedawców, gdyż zabezpiecza ich to przed kradzieżą pieniędzy (kasetkę z banknotami można łatwo zabrać). Obaj świadkowie zeznając w postępowaniu przygotowawczym odnieśli to samo wrażenie, że z oskarżonym były dwie kobiety (czego M. Ż. nie potwierdza). A. K. (1) z jedną z nich rozmawiał, gdy podawała się za funkcjonariuszkę Policji. W. P. to zdarzenie oglądał z pewnej odległości i zajmował się do tego jeszcze swoim stoiskiem. Ponadto z doświadczenia życiowego wynika, że tego rodzaju zdarzenie jak złapanie kogoś na targu „na gorącym uczynku” i oczekiwanie na przyjazd Policji skutkuje dużym zainteresowaniem tzw. „gapiów”. Robi się wówczas głośno, każdy coś komentuje

i próbuje się wtrącać, a osoby bezpośrednio zainteresowane tym zdarzeniem (A. K.) muszą być wyjątkowo czujne, aby ktoś nie wykorzystał tej sytuacji i np. nie dokonał kradzieży na ich stoisku. Także konsekwentnie A. K. (1) twierdził, że oskarżony zaproponował mu 200 złotych za puszczenie go bez dalszych konsekwencji, na co nie przystał. Potwierdził także, że ktoś mówił, aby wziął od oskarżonego 200 złotych i go puścił. Z tłumy także dochodziły głosy, aby puścić oskarżonego, co jest normalne przy takim zamieszaniu i nie świadczy o tym, że oskarżony nie popełnił przypisanego mu czynu. Zeznania A. K. (1) korespondują z zeznaniami W. P., który stwierdził, że tam było zamieszanie. Istotne jest to, że obaj świadkowie odnieśli wrażenie, że dwie kobiety, które pojawiły się podczas tego zdarzenia były z oskarżonym. Fakt, że A. K. (1)

dokładnie opisał, po czym poznał, że przekazany mu banknot o nominale 100 złotych przez oskarżonego nie jest oryginalny nie budzi wątpliwości, gdyż on zawsze sprawdzał, czy przekazywane mu banknoty przez klientów nie są podrobione.

Oskarżony zapoznał się z tym banknotem, gdyż był to ten sam banknot, z którym miał wcześniej do czynienia, gdyż nim zapłacił za zakupiony towar.

Wersja, że oskarżony wypłacił gotówkę kilka miesięcy wcześniej i w dniu zdarzenia przyjechał do Z. „okazją” (nie wiadomo do kogo) i akurat natychmiast udał się na targowisko miejskie, aby kupić cztery ziola na stoisku u oskarżonego jest wręcz naiwna. Jeszcze bardziej niewiarygodne jest twierdzenie

oskarżonego, że zapłacił dobrym banknotem, a pokrzywdzony świadomie i celowo wyjął z kasetki fałszywy banknot, który tam miał przygotowany i zainicjował całą tą sprawę, próbując

jeszcze od
oskarżonego
wyłudzić 200
złotych. Tak więc
okoliczność , że
oskarżony nie miał
okazanego
zatrzymanego
banknotu o
nominalne 100
złotych nie ma
znaczenia dla
rozstrzygnięcia
przedmiotowej
sprawy, gdyż
oskarżony nie
kwestionuje, że
był to banknot
podrobiony, a
jedynie twierdzi, że
podłożył go A.
K. (1). Dokonana
ocena przez sąd
I instancji zeznań
przesłuchanych w
sprawie świadków
oraz ocena
wyjaśnień
oskarżonego
zdaniem sądu II
instancji pozostaje
pod ochroną art.
7 kpk. Podnieść
także należy, że
sąd I instancji
prawidłowo ocenił
wykonaną
ekspertyzę
zabezpieczonego
banknotu jako nie
budzącą
wątpliwości.
Dopuszczenie
natomiast dowodu z
kolejnej ekspertyzy
- daktyloskopijnej
zabezpieczonego
banknotu nie jest
zasadne, gdyż nie
ma znaczenia taki

dowód dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ponieważ banknot ten dotyczyło bardzo wiele osób.			
Wniosek			
Wniosek nie został w sposób jednoznaczny sformułowany przez oskarżonego, ale z treści wniesionej apelacji wynika, że M. Ż. twierdzi, że nie dokonał przypisanego mu czynu, stąd uznać należy, że oskarżony wnosi o uniewinnienie go od przypisanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro zarzut zawarty w punkcie III apelacji wniesionej przez oskarżonego nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Także sąd II instancji nie znalazł podstaw do uchylenia z urzędu zaskarżonego wyroku i			

przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Belchatowie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd okręgowy utrzymał w mocy wyrok sądu meriti, który został zaskarżony na korzyść przez oskarżonego.		
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy		
Skoro zarzuty podniesione w		

<p>apelacji przez oskarżonego nie zasługiwały na uwzględnienie, a także brak było podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku sądu I instancji z urzędu, należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	nowo przewodu w całości		
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 2 wyroku sądu okręgowego	<p>Sąd okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. K. (4) kwotę 1033,20 złotych z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym. Wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 4 ust 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U z 2019 r. poz. 18) mając na uwadze treść wyroku TK z 23 kwietnia 2020 r (SK 66/19) i stosując przepis §11 ust.2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.)</p>	

<p>Punkt 3 wyroku sądu okręgowego</p>	<p>Sąd okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 980 złotych opłaty za drugą instancję i kwotę 20 złotych z tytułu zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze, które w pozostałej części przejął na rachunek Skarbu Państwa. Wysokość opłaty została ustalona art. 2 ust 1 pkt 3 w zw. z art. 3 ust 2 i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U nr 49 poz. 223 z późn. zm.). Na wysokość wydatków zasądzonych od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa składa się kwota 20 złotych stanowiąca ryczałt za doręczenie wezwań. Sąd okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym i wydatki te przejął na rachunek Skarbu Państwa, gdyż ich ponoszenie byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego (art. 624 § 1 kpk),</p>	
---------------------------------------	--	--

	który nie wnosił o ustanowienie mu obrońcy z urzędu.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie uznające za winnego oskarżonego dokonania zarzuczonego mu czynu.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------